

عنوان مقاله:

اختلاف زیست محیطی آرژانتین و اروگوئه (2010)؛ تبیین برخی مباحث و اصول

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات حقوق عمومی، دوره 45، شماره 4 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

سیدفضل اله موسوی - استاد گروه حقوق عمومی و بین الملل دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران

سیدحسین موسوی فر - دانشجوی دکتری حقوق بین الملل دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

کشور آرژانتین در 4 مه 2006 پس از گذراندن مراحل مختلف قضایی و سیاسی برای حل و فصل اختلاف هایش با اروگوئه پیرامون نقض تعهدات این کشور از معاهده بین دو کشور موسوم بهاساسنامه رودخانه اروگوئه 1975، دعوایی بر همین مبنا علیه اروگوئه در دیوان بین المللیدادگستری اقامه کرد. نقض های ادعایی حاوی نقض تعهدات شکلی و ماهوی از اساسنامه بیندو کشور و برخی از اصول حقوق بین الملل محیط زیست به سبب مخاطرات احتمالی ناشی ازراه اندازی دو کارخانه خمیر کاغذ نزدیک رودخانه مرزی بود. سپس از اعلام صلاحیت دیوان و شروع رسیدگی ماهوی که همراه با مجادله های متعدد و ادعاها و دفاعیات و ارایه شواهد ودلائل گوناگون فنی و حقوقی بود، سرانجام، دیوان در 20 آوریل 2010 دومین رای ترافعیمحیط زیستی خود پس از قضیه سد موضوع اختلاف کشورهای مجارستان و اسلواکی در 1997- را صادر کرد. دیوان در رای صادره به مباحث مهمی مانند اصول حقوق بین الملل محیطزیست در قالب تایید یا عرفی دانستن برخی از آنها مانند اصل پیشگیری و منع استفاده زیان آواز سرزمین و ارزیابی محیط زیستی به فراخور موضوع اشاره کرده است. در این رای دیوان، اروگوئه را به نقض تعهدات شکلی مندرج در اساسنامه محکوم کرد و این کشور را در قبال نقضتعهدات ماهوی مسیول ندانست.

کلمات کلیدی:

آرژانتین، اروگوئه، اصول حقوق بین الملل محیط زیست، اصول عرفی، بار اثبات دعوا، تعهدات شکلی، تعهدات ماهوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/820956>

